890

എൻ കാന്തനിവൻതന്നെ ശങ്കയില്ലഹോ! നിർണ്ണയം
ചെങ്കതിരവൻപോൽ കളങ്കമറ്റിതാ കാണു-മെൻ

1 കൂരിരുളിലുദിച്ച കതിരൻ പാപക്കറകൾ
തീരുവാനൊഴിച്ച രുധിരൻ അനുതപിക്കും
നേരം പാപികൾക്കേറ്റം മധുരൻ പരീശയർക്കു   നേരുത്തരം കൊടുത്ത ചതുരൻ
കാണാതെ പോയുള്ളാടുകൾ തേടി നടന്ന കാലുകൾ
തന്നിലേറ്റാണിപ്പാടുകൾ ക   ിതാ! ഞാനിപ്പാടുകൾ കൈവിലാവിലും

2 മുൾമുടിപൂ   ു കോലാടികളേറ്റതാലിതാ
വെൺമ നെറ്റിമേലുള്ള വടുക്കൾ അളവില്ലാത്ത
നന്മനിമിത്തം-ലോകക്കുടികൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ
തന്മേൽ കൊരടാവാലുള്ളടികൾ
കൊ   ുപാടുകളു   ിതാ! ചാവിൻവിഷമുൾക്കൊ   ു താൻ
ചത്തു ജീവിച്ചുകൊ   താൽ ചാകാത്തമേനി ക   ിതാ അല്ലയോ സഖീ!

3 എൻകാന്തനുടെ തിരുനാമം സുഗന്ധം തൂകു-
ന്നെങ്കലേശുന്നു തന്റെ ധാമം അതിനാൽ ഞാനും
തിങ്കൾപോലെ മേവുന്നു ക്ഷേമം എനിക്കവന്റെ ചെങ്കോലിൻ കീഴിൽ പുതുനാമം
തന്നാനെനിക്കു മന്നവൻ മണ്ണിൽ മനുവായ്‌വന്നവൻ
വാനലോകത്തെഴുന്നവൻ എനിക്കു കാഴ്ച തന്നവൻ ഇതാ കാണുന്നു

4 തങ്കലുള്ള നിറം ചുവപ്പും വെണ്മയും തലതങ്കം കുന്തളമോ കറുപ്പും
ലക്ഷംപേരിൽ കളങ്കമറ്റവന്റെ മതിപ്പും-തനിക്കു   ിതാ
തൻകണ്ണുകൾ പാലിൽ കുളിപ്പും
തണ്ണീർതോടിലിരിപ്പുമായുള്ള പ്രാക്കളോടൊപ്പമാം
തന്റെ കവിൾ-സൗരഭ്യമാം വർഗ്ഗത്തടത്തിനൊപ്പമായ്ക്കാണുന്നു സഖീ-

5 തന്നുടെ രൂപം ലബാനോനേ ദേവദാരുക്ക-
ളെന്നപോലെ ശ്രേഷ്ഠമാണേ വായോ മധുരമെന്നുവേ
തങ്കലെല്ലാമേ ഓമനം തന്നെ തന്നുടെ വാക്കെനിക്കു തേനേ!
അതിൽ മൊഴിഞ്ഞുപോലിതാ കാണുന്നേനിവനെ മുദാ
എന്നുടെ പ്രിയസ്നേഹിതാ! വന്നാലും വേഗം ഞാനിതാ
സ്നേഹാർത്തയായെൻ-

J.J.